

Møte tirsdag den 11. april kl. 12.25

President: Gunnar Skaug

Dagsorden (nr. 24):

1. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om lov om endringer i lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse og i enkelte andre lover (Innst. O. nr. 57 (1999-2000), jf. Ot.prp. nr. 94 (1998-1999))
2. Referat

Statsråd Jørgen Kosmo overbrakte 3 kgl. proposisjoner (se under Referat).

Sak nr. 1

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om lov om endringer i lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse og i enkelte andre lover (Innst. O. nr. 57 (1999-2000), jf. Ot.prp. nr. 94 (1998-1999))

Presidenten: Etter ønske fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen vil presidenten foreslå at debatten blir begrenset til 45 minutter, og at taletiden blir fordelt slik på gruppene: Arbeiderpartiet 10 minutter og de øvrige grupper 5 minutter hver.

Videre vil presidenten foreslå at det ikke gis anledning til replikker etter de enkelte innlegg, og at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Ola T. Lånke (KrF) (ordfører for saken): Jeg konstaterer at samtlige forslag til endringer i lov om Statens Pensjonskasse og de øvrige forslag som ble fremmet i Ot.prp. nr. 94 for 1998-99, har støtte fra et bredt flertall i Odelstinget. Forslagene omhandler ulike forhold knyttet til pensjonsloven og de øvrige pensjonsordningene. Ingen av dem kan imidlertid sies å representere noen omfattende endringer av loven, selv om det for enkeltpersoners eller gruppers vedkommende vil føre til begrensede endringer i pensjonsutbetalingene.

I hovedsak er det snakk om endringer med det formål å oppnå viktige system- og prosedyreforenklinger. Det siste gjelder forslaget om å overføre myndigheten til å foreta endelig inn- og utlemming av medlemmer i Pensjonskassen fra Stortinget til Regjeringen.

Stortinget har og vil fortsatt ha ansvaret for å trekke opp retningslinjene for hvilke virksomheter som skal kunne være medlemmer i Pensjonskassen. Stortingets rolle har mer vært å betrakte som en kontrollørrolle i forhold til departementets avgjørelser. Dagens vedtak vil innebære en betydelig avlastning av Stortinget og en langt raskere avklaring i forhold til innlemming i og utlemming av Pensjonskassen. En samlet komite støtter myndighetsoverføringen. Fremskrittspartiet og Høyre har imidlertid i egne merknader redegjort for sine prinsipielle holdninger til medlemskap i Statens Pensjonskasse, nemlig at dette skal forbeholdes statsansatte og ikke ansatte i virksomheter som ikke lenger er en del av statsforvaltningen. Disse partier vil formodentlig selv redegjøre for sine standpunkter, både i forhold til dette punkt og til de øvrige forslag i proposisjonen.

Et forslag som har fått en del oppmerksomhet, er forslaget om å gjøre enke- og enkemannspensjonene fra Pensjonskassen om fra brutto- til nettoytelser, unntatt fra samordning og inntektsprøving. Hensikten med denne omleggingen er primært å forenkle og avvikle samordningen på det mest kompliserte området vi har innenfor bruttosystemet.

Det forhold at kvinner i stadig større grad har egen arbeidsinntekt og pensjonsopptjening, har etter hvert gjort forholdet til etterlattepensjon lite oversiktlig gjennom den inntektsprøving og samordning som det er i dagens system. Ved å gjennomføre den foreslåtte forenklingen unngår en derfor de to kompliserte leddene i pensjonsberegningen for Pensjonskassen som samordningen og inntektsprøvingen utgjør. Rent prinsipielt innebærer dette også en endring ved at pensjonsordningen går over fra i dag å sikre alle etterlatte en minsteinntekt, til nå å bli en pensjon som gir ytelser ut fra hva den enkelte avdøde har hatt av inntekt, uavhengig av hva den etterlatte selv har av inntekt.

Forslaget om å gjøre om enke- og enkemannspensjonene fra Statens Pensjonskasse fra brutto- til nettoppensjonsytelser ble fremmet av det såkalte Samordningsutvalget. I proposisjonen er det gjort grundig rede for bakgrunnen for pensjonsutvalgets forslag. Det er også verd å merke seg at den foreslåtte forenkling er tiltrådt av samtlige arbeidstakerorganisasjoner i høringsrunden. Departementet har i sitt forslag lagt til grunn at nyordningen skal være provenynøytral i forhold til den tidligere ordningen. Det er derfor ikke til å unngå at endringen medfører at noen får større utbetaling etter endringen, mens noen også får mindre.

I utgangspunktet vil omleggingen være mest fordelaktig i de tilfeller der avdøde hadde lav inntekt og pensjonsopptjening. Enker etter menn med lav inntekt får derved størst økning. Dersom avdøde hadde inntekt over 270 000 kr, blir imidlertid nettoppensjonen noe mindre enn dagens bruttopensjon. Og fordi kvinner gjerne har lavere inntekt enn menn, får enkemenn en noe bedre nettoppensjon enn i dag.

Eventuelle utslag av omleggingen som noen kan oppleve som uheldige, må imidlertid veies opp mot de fordeler det innebærer å komme bort fra den kompliserte samordningen. Dette har vært avgjørende både for komiteens flertall og for de ulike høringsinstansene. Fremskrittspartiet har i egne merknader og forslag redegjort for hvorfor partiet ønsker å utsette behandlingen av dette punktet. Til det kan jeg bare si at komiteen har vurdert forholdet til et nærmere omtalt høringsnotat fra Sosialdepartementet vedrørende etterlattepensjon fra folketrygden. Etter å ha innhentet uttalelse fra departementet, som konkluderer med at eventuelle endringer i etterlattepensjon i folketrygden ikke bør få noen innvirkning på behandlingen av

denne proposisjon som er til behandling i dag, har også komiteflertallet kommet til at forslaget kan vedtas nå.

Flere av forslagene i proposisjonen har støtte fra en samlet komite. Det gjelder både forslaget om å la en oppsatt alderspensjon komme til utbetaling fra det tidspunkt det foreligger rett til straks løpende pensjon, videre forslaget om å gjøre barnepensjonene om fra brutto- til nettoppensjonsytelser som er unntatt fra samordning og inntektsprøving, samt noen mindre endringsforslag av mer språklig og redaksjonell art.

De forslag som er fremmet om endring av lov om pensjonsordning for statsråder, bl.a. slik at alderspensjon ikke skal utbetales så lenge en tidligere statsråd har heltidsstilling som kommunalt ombud, støttes av alle partier unntatt Fremskrittspartiet.

Fremskrittspartiet går også mot forslagene om å innføre en rett til enke- og enkemannspensjon etter et medlem som gifter seg etter fylte 65 år, og etter et medlem som gifter seg etter å ha fått innvilget alders- eller uførepensjon, samt de forslag til endringer i lov om pensjonsordning for apoteketaten som er fremmet, og som svarer til de forslag i proposisjonen som omhandler lov om Statens Pensjonskasse.

Jeg er imidlertid tilfreds med at et stort flertall stiller seg bak de foreslåtte endringer i pensjonslovgivningen, og viser for øvrig til innstillingen.

Shahbaz Tariq (A): Jeg vil gjerne slutte meg til både de vurderinger og de synspunkter som saksordføreren nå gav uttrykk for på vegne av flertallet.

Jeg vil bare gi noen korte kommentarer til odelstingsproposisjonen. I proposisjonen understrekes det at Statens Pensjonskasse skal sikre alle statsansatte og alle de andre utenfor statstjenesten som er tilknyttet Statens Pensjonskasse, trygghet og sikkerhet for å få pensjonsutbetalinger etter opptjente rettigheter etter endt yrkeskarriere.

Nyorganiseringen av mange statlige selskaper de siste 10-15 årene har medført stadige diskusjoner om hvem som skal innlemmes i eller utlemmes av Statens Pensjonskasse. Sist vi hadde dette til debatt i Stortinget, var i forbindelse med etableringen av Statsbyggs utleievirksomhet som AS.

Arbeiderpartiet anser denne typen avgjørelser å tillige departementet, men vil påpeke at det er Stortinget som trekker opp retningslinjene for hvilke virksomheter som skal kunne være medlem av Statens Pensjonskasse. Ved en overføring av myndigheten til å treffe endelig vedtak om medlemskap i Pensjonskassen fra Stortinget til departementet vil tiden før endelig svar foreligger, bli vesentlig kortere. Men som komiteens flertall understreker, forutsettes det at de ansattes pensjonsrettigheter blir ivaretatt ved eventuell omorganisering og fristilling av statlige virksomheter på samme måte som i dag.

Når det gjelder endringene i enke- og enkemannspensjonene, støtter Arbeiderpartiet forslaget om å gå fra brutto- til nettoppensjonsytelser, som er unntatt fra samordning og inntektsprøving. Denne omleggingen ser vi på som positiv og som et incitament til etterlatte til å ha egen arbeidsinntekt ved at pensjonen ikke inntektsprøves.

Når det gjelder de andre endringene i proposisjonen, støtter Arbeiderpartiet disse.

Per Sandberg (Frp): Fremskrittspartiet støtter under tvil at avgjørelsesmyndigheten i forbindelse med inn- og utmeldelse i Statens Pensjonskasse blir overført fra Stortinget til departementet. Dette vil bety en administrativ forenkling, og Fremskrittspartiet ser ikke det store poenget i at man skal videreføre dagens praksis. Det som imidlertid fortsatt er viktig, er at Stortinget også i tiden fremover trekker opp de prinsipielle retningslinjene vedrørende dette.

Når det gjelder spørsmålet om datterselskaper som inngår i statlige virksomheter, bør være medlem av Statens Pensjonskasse, er Fremskrittspartiet av den oppfatning at det kun er helstatlige etater og institusjoner som bør være medlem. Virksomheter som staten delvis har solgt seg ut av, eller statlig eide aksjeselskaper bør ikke være medlem av Pensjonskassen. Disse må behandles på lik linje med private selskaper uten særskilte fordeler.

Når det gjelder forslaget om at enke- og enkemannspensjonene gjøres om fra brutto- til nettoppensjonsytelser, kan ikke Fremskrittspartiet støtte dette. Vi ser at forslaget vil innebære en forenkling og muligheter for en administrativ gevinst, noe som vi selvsagt ser på som positivt. Men meningen med forslaget er jo at summen av nettoppensjon og etterlattepensjon fra folketrygden for hele gruppen under ett skal bli den samme. Dette innebærer altså at noen får en forringet pensjonsutbetaling. Det finnes ikke noe eksakt proveny på dette nå, men jeg viser til at Sosialdepartementet har ute på høring forslag om betydelige reduksjoner og delvis bortfall av etterlattepensjon fra folketrygden. Hvis disse forslagene skulle føre frem, ville forutsetningene om nettoppensjon i denne proposisjonen falle bort. Fremskrittspartiet finner det derfor riktig og fornuftig å behandle disse forslagene sammen, rett og slett for å gjøre de riktige vedtak. Vi forslår derfor en utsettelse av disse prinsipielle forslagene.

Når det gjelder innføring av rett til pensjon etter ekteskap inngått etter fylte 65 år, kan dette virke som en bagatellmessig sak som kun vil gjelde noen få. Men Fremskrittspartiet mener at enke- og enkemannspensjon er noe som er opparbeidet gjennom et langt yrkesliv i fellesskap mellom to mennesker, der den ene har vært avhengig av forsørgelse til livsopphold fra den som har vært medlem av Pensjonskassen, og vi kan på denne bakgrunn ikke støtte dette.

Fremskrittspartiet vil også i denne sammenhengen fremme forslag om at man har krav på full pensjon utbetalt fra fastsatt pensjonsalder når man har 30 års opptjeningsstid i Statens Pensjonskasse. Full opptjening i Statens Pensjonskasse oppnås som kjent etter 30 år, jf. § 23 i lov om Statens Pensjonskasse. Dette gjelder imidlertid ikke hvis et medlem slutter i staten og går over i annen virksomhet.

Dersom et medlem av Pensjonskassen går over i privat virksomhet etter 30 år i statens tjeneste, regner vedkommende med at ved oppnådd pensjonsalder vil full statspensjon komme til utbetaling. Slik er det ikke, og de

fleste pensjonister blir svært overrasket når de oppdager dette. Virkeligheten er at de som slutter og går over i annen virksomhet, får en opptjeningstid for full pensjon som tilsvarer tiden frem til pensjonsalder – dog maksimum 40 år. Dette er hjemlet i § 24 2. ledd.

Et eksempel på dette: En person begynner å arbeide i staten som 20-åring. Når vedkommende er 50 år, har han 30 års tjenestetid og har etter vanlige regler oppnådd rett til full pensjon når han når aldersgrensen. Personen slutter i staten ved fylte 50 år og går over i privat virksomhet, hvor han blir til pensjonsalder – 67 år. Full opptjening blir da 40 år – ikke 30, og hans pensjon fra staten blir redusert til 30/40.

Fremskrittspartiet mener at denne ordningen er urettferdig, og at regelen om opptjening må være den samme for alle. Loven sier at full opptjening er 30 år. Hvorvidt man bestemmer seg for å slutte i staten eller ikke etter at full opptjening er oppnådd, burde ikke vedkomme Pensjonskassen.

Jeg bare avslutter med å fremme Fremskrittspartiets forslag i innstillingen.

Presidenten: Per Sandberg har tatt opp de forslag han refererte til.

Trond Helleland (H): Jeg er glad for de lovendringene som nå blir foreslått. Saksordføreren gikk gjennom dem på en grei måte, og jeg har bare lyst til å kommentere de to særmerknadene som Høyre har.

Først til dette med inn- og utlemming. Vi støtter overføringen av myndighet fra Stortinget til departementet til å avgjøre disse sakene. Vi skal ikke sitte og pusle med dette. Vi satt jo her med lange lister over ulike virksomheter som skulle vurderes, og når en, spesielt for Høyres del, har som et prinsipp at virksomheter som er organisert etter særlov eller som aksjeselskap eller som stiftelse, ikke bør tilbys medlemskap, ble det ganske arbeidskrevende å vurdere hver enkelt. Men jeg vil på vegne av Høyre likevel be departementet se nøye på dette, og at ikke alle virksomheter som har en eller annen tilknytning til staten, får tilbud om medlemskap. Vi mener at aksjeselskap og virksomheter som er organisert etter særlov eller som stiftelse, ikke bør tilbys medlemskap i Statens Pensjonskasse, men ønsker at de inngår andre pensjonsavtaler for sine ansatte.

Så til dette med enke- og enkemannspensjoner. Vi slutter oss til forslaget og er glad for at det nå blir en overgang fra brutto- til nettoppensjoner. Dette vil løse flere problemer knyttet til samordningen for denne gruppen, bl.a. problemet med negativ effekt. Forslagene i ordelingsproposisjonen løser imidlertid ikke problemene knyttet til samordning av de ordinære tjenstepensjonene i Statens Pensjonskasse. Høyre mener at de ordinære ytelsene fra Statens Pensjonskasse også bør gjøres om til nettoppensjoner, og vi viser i den forbindelse til våre merknader i Innst. S. nr. 180 for 1995-96 om velferdsmeldingen.

Vi mener at det er behov for en trykghetsreform av folketrygden, der tilleggspensjonene fondsbaseres slik at

den enkelte får sikkerhet for at fremtidige pensjonsytelser vil stå i forhold til egen opptjening. Vi ber derfor Regjeringen om å følge opp dette i forbindelse med Moland-utvalgets innstilling og legge fram forslag om at pensjoner fra Statens Pensjonskasse går over til å bli nettoppensjoner som fondsbaseres.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1. (Votering, se nedenfor)

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte **presidenten:** Vi går da til votering.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Under debatten har Per Sandberg på vegne av Fremskrittspartiet satt fram forslagene nr. 1 og 2. Forslag nr. 1 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utsette forslaget om overgang fra brutto- til nettoppensjonsytelser til enker og enkemenn inntil det eventuelt kan behandles sammen med forslagene om nedbygging av etterlattepensjon fra Folketrygden.»

Dette forslaget blir i samsvar med forretningsordenens § 30 fjerde ledd å sende Stortinget.

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

L o v
om endringer i lov 28. juli 1949 nr. 26 om
Statens Pensjonskasse og i enkelte andre lover

I
I lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse gjøres følgende endringer:

Overskriften til kapitel 1 endres til: Kapittel 1. Formål og organisasjon. Samordning.

§ 3 oppheves.

§ 4 skal lyde:

Ytelsene som gis i medhold av denne loven, samordnes etter bestemmelsene i lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser.

§ 5 første ledd tredje punktum, andre og nytt fjerde ledd skal lyde:

Arbeidstakere som mottar løpende alders- eller *uførepensjon* fra Pensjonskassen er medlemmer også når arbeidstiden er kortere enn dette.

Departementet kan bestemme at arbeidstakere i en virksomhet utenfor statstjenesten skal være medlemmer i Statens Pensjonskasse, og kan fastsette særlige vilkår for dette. Reglene i første ledd gjelder tilsvarende.

Departementet kan bestemme at arbeidstakere i en virksomhet utenfor statstjenesten ikke lenger skal være medlemmer i Pensjonskassen.

§ 9 skal lyde:

For innehavere av stillinger som er eller blir innlemmet i Pensjonskassen, jfr. § 5, kan *departementet* bestemme at de skal være medlemmer i kassen på andre vilkår enn loven ellers fastsetter.

§ 10 oppheves.

§ 17 første ledd skal lyde:

Den som utbetaler lønnen, er *uten godtgjøring fra Pensjonskassen* ansvarlig for å holde tilbake og innbetale innskott til Pensjonskassen. Et medlem skal likevel betale innskott direkte til kassen innen de frister som den fastsetter, hvis dette er særskilt bestemt.

§ 20 første ledd bokstavene e og f skal lyde:

- e. har *uførepensjon*, unntatt pensjon som ytes etter § 28 a,
- f. har ventelønn etter tjenestemannsloven § 13 nr. 6, eller har vartpenger etter § 24 tredje ledd i loven her,

I § 20 femte ledd skal ordet «invalidpensjon» endres til «uførepensjon».

Overskriften til kapitel 5 endres til: Kapittel 5. Alderspensjon.

§ 21 A første ledd andre strekpunkt skal lyde:

Den lavere aldersgrense er begrunnet i forhold som er omhandlet i lov 21. desember 1956 nr. 1 om aldersgrenser for offentlige tjenestemenn m.fl. § 2 første ledd alternativ a, og

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Presidenten vil her la votere over forslag nr. 2, fra Fremskrittspartiet, til § 24 andre ledd. Forslaget lyder:

«I lov om Statens Pensjonskasse gjøres følgende endring:
§ 24 andre ledd oppheves.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 55 mot 14 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 12.48.11)

Videre var innstillet:

§ 25 andre punktum skal lyde:

Dersom en arbeidstaker som fratrer sin stilling med rett til straks løpende pensjon, i tillegg har rett til oppsatt pensjon fra en annen stilling fra et senere tidspunkt, kommer den oppsatte pensjonen til utbetaling fra samme tidspunkt som den straks løpende pensjonen.

I § 26 skal ordet «invalidpensjon» endres til «uførepensjon».

Overskriften til kapitel 6 endres til: Kapittel 6. Uførepensjon.

I § 27 skal ordene «invalidpensjon» og «invalidpensjonist» endres til henholdsvis «uførepensjon» og «uførepensjonist». Videre skal henvisningen til § 24 andre ledd endres til § 24 tredje ledd.

I § 28 skal ordene «invalidpensjon», «invalidpensjonen» og «invaliditetens» endres til henholdsvis «uførepensjon», «uførepensjonen» og «uførhetens».

§ 28 a skal lyde:

Når et medlem er fratrudd etter 1. januar 1967 med rett til oppsatt alderspensjon og senere blir tilstått uførepensjon etter lov om folketrygd, har han fra samme tidspunkt rett til *uførepensjon* etter samme uføregrad fra Pensjonskassen svarende til oppsatt alderspensjon beregnet etter bestemmelsene i § 24 annet ledd. *Den oppsatte uførepensjonen løper fram til tidspunktet for utbetaling av den oppsatte alderspensjonen.*

I § 29 skal ordet «invaliditeten» endres til «uførheten».

I § 30 skal ordet «invalidpensjon» endres til «uførepensjon».

I § 31 skal ordene «invalidpensjon» og «trygdekassen» endres til henholdsvis «uførepensjon» og «folketrygden».

§ 32 skal lyde:

Når et medlem dør, har den gjenlevende ektefellen rett til enke- eller enkemannspensjon. Det samme gjelder gjenlevende ektefelle etter et tidligere medlem som mottok avtalefestet pensjon. For rett til oppsatt enke- eller enkemannspensjon er det et vilkår at medlemmet hadde en tjenestetid på minst tre år, se §§ 19 og 20.

Hvis et medlem er forsvunnet, og det av denne grunn er avsagt dom for at ekteskapet er oppløst, eller det er avsagt dom eller kjennelse for at vedkommende formodes å være død, anses den annen ektefelle som gjenlevende ektefelle. Inntil dom foreligger, kan Pensjonskassens styre gi ektefellen hel eller delvis pensjon i disse tilfellene.

Rett til enke- eller enkemannspensjon inntreier ikke når medlemmet dør innen ett år etter at det fikk tilsetning med rett til medlemskap i Pensjonskassen eller etter at ekteskapet ble inngått, og dødsfallet skyldes sykdom som medlemmet led av ved tilsetningen eller vigselen, og som en av ektefellene må antas å ha kjent til. Når særlige grunner taler for det, kan Pensjonskassens styre gi hel eller delvis pensjon i disse tilfellene.

Det avgjøres etter ekteskapslovgivningen om fraskilt ektefelle har rett til enke- eller enkemannspensjon, og i tilfelle hvordan pensjonen skal deles mellom gjenlevende ektefelle og fraskilt ektefelle.

Votering:

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Videre var innstillet:

§ 33 skal lyde:

Full årlig enke- eller enkemannspensjon skal utgjøre 9 prosent av det pensjonsgrunnlaget som det avdøde medlemmet hadde (nettoppensjon), se likevel overgangsregler i § 34.

Er den avdødes tjenestetid 30 år eller mer, ytes det full enke- eller enkemannspensjon. Dersom den avdødes tjenestetid er mindre enn 30 år, ytes det redusert enke- eller enkemannspensjon. Pensjonen skal da utgjøre så mange trettideler av full pensjon som den avdøde har tjenestear. For beregning av oppsatt enke- eller enkemannspensjon gjelder § 24 andre ledd tilsvarende.

Dersom den avdøde mottok avtalefestet pensjon, alderspensjon eller en tidligere oppsatt alders- eller uførepensjon, legges den faktiske tjenestetiden den avdøde hadde til grunn ved beregning av pensjonen. Det samme gjelder dersom den avdøde hadde rett til en oppsatt pensjon. Ellers skal den tjenestetiden den avdøde ville ha fått ved å fortsette i stillingen fram til aldersgrensen legges til grunn.

Finner Pensjonskassens styre det godtgjort at medlemets død skyldes skade eller sykdom som er en umiddelbar følge av usedvanlig påkjenning eller ulykkestilfelle i tjenesten, skal det ytes full enke- eller enkemannspensjon uten hensyn til tjenestetiden.

Bestemmelsen i § 28 første ledd tredje punktum gjelder tilsvarende for fastsetting av enke- og enkemannspensjon.

Departementet gir forskrift om fastsetting av enke- eller enkemannspensjon etter bestemmelsen her.

§ 34 skal lyde:

Når den gjenlevende ektefellen er født før 1. juli 1950, og den avdøde ble medlem i Pensjonskassen første gang før 1. juli 2000, ytes det enke- og enkemannspensjon etter denne bestemmelsen. Det samme gjelder for enker etter en mannlig arbeidstaker med medlemskap i Pensjonskassen fra før 1. oktober 1976.

Full årlig enke- eller enkemannspensjon skal utgjøre 39,6 prosent av det pensjonsgrunnlaget som det avdøde medlemmet hadde (bruttopenpensjon). Bestemmelsene i § 33 andre til femte ledd gjelder tilsvarende.

Pensjonen reduseres etter §§ 35 og 36 nedenfor. Dette gjelder likevel ikke for pensjon til enke etter en mannlig arbeidstaker med medlemskap i Pensjonskassen fra før 1. oktober 1976. Dersom begge reduksjonsbestemmelsene skal anvendes, reduseres pensjonen først etter § 35.

Departementet gir forskrift med nærmere bestemmelser om fastsetting av enke- eller enkemannspensjon.

Presidenten: Fremskrittspartiet har varslet at de vil stemme imot.

Votering:

Komiteens innstilling bifaltes med 56 mot 12 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 12.48.41)

Videre var innstillet:

§§ 34 a og 34 b oppheves.

§ 35 skal lyde:

Dersom den gjenlevende ektefellen samtidig har rett til uføre- eller alderspensjon fra Pensjonskassen eller fra en annen tjenstepensjonsordning, skal enke- eller enkemannspensjonen fra Pensjonskassen ikke utbetales med større beløp enn at samlet pensjon svarer til 60 prosent av summen av vedkommendes egen pensjon og den pensjonen den avdøde var berettiget til som uførepensjonist etter full uførhet eller som alderspensjonist.

§ 36 skal lyde:

Dersom den gjenlevende ektefellen er yngre enn 70 år og har eller kan forventes å få arbeidsinntekt, reduseres pensjonen etter bestemmelsen her. Ytelser fra folketrygden som er nevnt i folketrygdloven § 17-8 tredje ledd er likestilt med arbeidsinntekt. Ved fastsetting av forventet inntekt legges det vekt på arbeidsmulighetene på hjemstedet og omstendigheter som framgår av folketrygdloven § 17-8.

Pensjonen skal ikke reduseres når den faktiske eller forventede inntekten på årsbasis er mindre enn halvparten av grunnbeløpet i folketrygden. Pensjonen reduseres med 40 prosent av inntekt over halvparten av grunnbeløpet. Har den gjenlevende ektefellen fylt 67 år, skal enke- eller enkemannspensjonen ikke avkortes med mindre pensjonisten faktisk har arbeidsinntekt. Skjer det en vesentlig endring i de forhold som har vært avgjørende for fastsettelsen av enke- eller enkemannspensjonen, kan saken prøves på nytt, og pensjonen endres eller falle bort.

Når spørsmål om overgangsstonad eller pensjon fra folketrygden til gjenlevende ektefelle er avgjort, skal pensjonen fra Pensjonskassen fastsettes etter den inntekten som er lagt til grunn i folketrygden.

§ 37 skal lyde:

Enke- eller enkemannspensjonen løper fra og med den måneden medlemmet dør, og til og med utgangen av måneden etter enkens eller enkemannens død.

Løpende enke- eller enkemannspensjon opphører når enken eller enkemannen inngår nytt ekteskap, men den begynner å løpe igjen dersom det nye ekteskapet oppløses ved den nye ektefellens død eller ved skilsmisse. Har enken eller enkemannen rett til enke- eller enkemannspensjon fra Pensjonskassen også etter den siste ektefellen, kan den samlede enke- eller enkemannspensjonen ikke overstige enke- eller enkemannspensjon etter 30 års tjenestetid etter den av de tidligere ektefellene som hadde det høyeste pensjonsgrunnlaget. Departementet gir for-

skrift om fastsettingen av enke- eller enkemannspensjon etter bestemmelsen her.

Stans og igangsetting av pensjon etter andre ledd skjer fra og med måneden etter inngåelsen eller oppløsningen av det nye ekteskapet.

Når en enke- eller enkemannspensjon er opphørt å løpe fordi enken eller enkemannen har inngått nytt ekteskap, kan Pensjonskassens styre bestemme at hun eller han skal få sin pensjon helt eller delvis tilbake dersom pensjonistens siste ektefelle på grunn av forhold som er inntrådt etter at ekteskapet er inngått, har mistet ervervsvenen og ektefellene ikke har tilstrekkelige eksistensmidler.

§ 38 skal lyde:

Når et medlem dør, har gjenlevende barn rett til barnepensjon. Det samme gjelder når det er avsagt dom eller kjennelse for at medlemmet formodes å være død. Inntil dom eller kjennelse foreligger, kan Pensjonskassens styre innvilge hel eller delvis pensjon. For rett til oppsatt barnepensjon er det et vilkår at det avdøde medlemmet hadde en tjenestetid på minst tre år, se §§ 19 og 20.

Full årlig barnepensjon skal utgjøre 15 prosent av det pensjonsgrunnlaget som det avdøde medlemmet hadde (nettopensjon).

Er den avdødes tjenestetid 30 år eller mer, ytes det full barnepensjon. Dersom den avdødes tjenestetid er mindre enn 30 år, ytes det redusert barnepensjon. Pensjonen skal da utgjøre så mange trettideler av full pensjon som den avdøde har tjenesteår. For beregning av oppsatt barnepensjon gjelder § 24 andre ledd tilsvarende.

Dersom den avdøde mottok avtalefestet pensjon, alderspensjon eller en tidligere oppsatt alders- eller uførepensjon, legges den faktiske tjenestetiden den avdøde hadde til grunn ved beregning av pensjonen. Det samme gjelder dersom den avdøde hadde rett til en oppsatt pensjon. Ellers skal den tjenestetiden den avdøde ville ha fått ved å fortsette i stillingen fram til aldersgrensen legges til grunn.

Finner Pensjonskassens styre det godtgjort at medlemmets død skyldes skade eller sykdom som er en umiddelbar følge av usedvanlig påkjenning eller ulykkestilfelle i tjenesten, skal det ytes full barnepensjon uten hensyn til tjenestetiden.

Har barnet rett til barnepensjon fra Pensjonskassen etter både moren og faren, får barnet pensjon etter hver av dem.

Pensjonen utbetales til utløpet av den måneden barnet fyller 20 år. Dør barnet tidligere, betales pensjonen til og med måneden etter døds måneden.

Pensjonskassens styre kan gi barnepensjon til den avdødes stebarn og pleiebarn etter bestemmelsene i første til sjuende ledd.

Departementet gir forskrift om fastsetting av barnepensjon etter bestemmelsen her.

§ 44 tredje ledd skal lyde:

Restpensjon ved en alders- eller uførepensjonists død utbetales til ektefellen, eller til boet dersom avdøde ikke etterlater seg ektefelle.

§ 44 sjette, sjuende, åttende og niende ledd skal lyde:

Dersom et medlem har mottatt en ytelse etter denne loven i strid med redelighet og god tro, kan beløpet kreves tilbakebetalt. Pensjonskassen kan også kreve en ytelse tilbake når et medlem eller noen som har handlet på medlemmets vegne, uaktsomt har gitt feilaktige eller mangelfulle opplysninger. Det samme gjelder dersom utbetalingen skyldes feil fra Pensjonskassens side og motakeren burde ha forstått dette.

I andre tilfeller enn nevnt i sjette ledd kan det som er utbetalt for mye, kreves tilbake dersom særlige grunner gjør det rimelig. Ved vurderingen av om det foreligger særlige grunner, skal det legges vekt på blant annet hvor lang tid det er gått siden den feilaktige utbetalingen fant sted, og om vedkommende har innrettet seg i tillit til utbetalingen. Kravet om tilbakebetaling etter dette leddet er begrenset til det beløp som er i behold når vedkommende blir kjent med at utbetalingen var feilaktig.

Et beløp som blir krevd tilbake etter sjette eller sjuende ledd, kan enten dekkes ved trekk i framtidige ytelser eller inndrives etter bestemmelsene i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt. Slikt trekk avbryter foreldelsesfristen etter lov 18. mai 1979 nr. 18 om foreldelse av fordringer. Det kan kreves renter etter lov av 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

Dersom feilutbetalingen har medført høyere utlignet skatt, herunder trygdeavgift, kan tilbakekrevingsbeløpet reduseres med den merskatten som skyldes feilutbetalingen.

Nåværende sjuende ledd blir nytt tiende ledd.

§ 47 skal lyde:

Statlige og kommunale instanser plikter, etter nærmere bestemmelser av Kongen eller den han gir fullmakt, uten godtgjøring av Pensjonskassen å foreta pensjonsutbetalinger for den.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Videre var innstillet:

II

I lov 14. desember 1951 nr. 11 om pensjonsordning for statsråder gjøres følgende endringer:

§ 1 nytt andre punktum skal lyde:

Ytelsene som gis i medhold av denne loven, skal samordnes etter bestemmelsene i lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser.

§ 2 fjerde ledd nytt andre punktum skal lyde:

Det samme gjelder der vedkommende har heldsstilling som kommunalt ombud.

I § 4 skal ordene «invalid», «invalidpensjon» og «invalidpensjonen» endres til henholdsvis «uføre», «uføre-

pensjon» og «uførepensjonen».

Ny § 5 skal lyde:

Det er et vilkår for rett til ytelser etter denne loven at pensjonssøkeren setter fram krav om tilsvarende ytelser etter lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd. Departementet gir forskrift med nærmere bestemmelser.

§ 9 skal lyde:

Pensjonsordningen administreres av Statens Pensjonskasse under ledelse av *Pensjonskassens styre*.

III

I lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apoteketaten gjøres følgende endringer:

Overskriften til kapitel I skal lyde: *Kapitel I. Omfang. Samordning.*

§ Ny § 2 a i kapitel I skal lyde:

Ytelsene som gis i medhold av denne loven, skal samordnes etter bestemmelsene i lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser.

I § 3 nr. 1 andre ledd skal ordene «invalidpensjon» og «invaliditetens» endres til henholdsvis «uførepensjon» og «uførhetens».

Overskriften til kapitel IV skal lyde: *Kapitel IV. Uførepensjon.*

I § 10 skal ordene «invalidpensjon» og «invalidpensjonist» endres til henholdsvis «uførepensjon» og «uførepensjonist».

I § 11 skal ordene «invalidpensjon», «invalidpensjonen» og «invaliditetens» endres til henholdsvis «uførepensjon», «uførepensjonen» og «uførhetens».

I § 12 skal «invaliditeten» endres til «uførheten».

I § 13 skal ordet «invalidpensjon» endres til «uførepensjon».

I § 14 skal ordene «invalidpensjon» og «trygdekassen» endres til henholdsvis «uførepensjon» og «folketrygden».

§ 15 skal lyde:

Når et medlem dør, har den gjenlevende ektefellen rett til enke- eller enkemannspensjon. Det samme gjelder gjenlevende ektefelle etter et tidligere medlem som mottok avtalefestet pensjon. For rett til oppsatt enke- eller enkemannspensjon er det et vilkår at medlemmet hadde en tjenestetid på minst tre år, se §§ 3 og 4.

Hvis et medlem er forsvunnet, og det av denne grunn er avsagt dom for at ekteskapet er oppløst, eller det er avsagt dom eller kjennelse for at vedkommende formodes å være død, anses den annen ektefelle som gjenlevende ektefelle. Inntil dom foreligger, kan pensjonsordningens styre gi ektefellen hel eller delvis pensjon i disse tilfellene.

Rett til enke- eller enkemannspensjon inntreffer ikke når medlemmet dør innen ett år etter at det fikk tilsetning med rett til medlemskap i pensjonsordningen eller etter at ekteskapet ble inngått, og dødsfallet skyldes sykdom som medlemmet led av ved tilsetningen eller vigselen, og som en av ektefellene må antas å ha kjent til. Når særlige grunner taler for det, kan pensjonsordningens styre gi hel eller delvis pensjon i disse tilfellene. Styret kan videre for inntil tre år om gangen gi hel eller delvis pensjon til en kvinne eller mann som ikke var gift med den avdøde, når hun eller han har omsorg for den avdødes barn, og var underholdt av ham eller henne.

Det avgjøres etter ekteskapslovgivningen om fraskilt ektefelle har rett til enke- eller enkemannspensjon, og i tilfelle hvordan pensjonen skal deles mellom gjenlevende ektefelle og fraskilt ektefelle.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Videre var innstillet:

§ 16 skal lyde:

Full årlig enke- eller enkemannspensjon skal utgjøre 9 prosent av det pensjonsgrunnlaget som det avdøde medlemmet hadde (nettoppensjon), se likevel overgangsregler i § 17.

Er den avdødes tjenestetid 30 år eller mer, ytes det full enke- eller enkemannspensjon. Dersom den avdødes tjenestetid er mindre enn 30 år, ytes det redusert enke- eller enkemannspensjon. Pensjonen skal da utgjøre så mange trettideler av full pensjon som den avdøde har tjenesteår. For beregning av oppsatt enke- eller enkemannspensjon gjelder § 7 nr. 2 tilsvarende.

Dersom den avdøde mottok avtalefestet pensjon, alderspensjon eller en tidligere oppsatt alders- eller uførepensjon, legges den faktiske tjenestetiden den avdøde hadde til grunn ved beregning av pensjonen. Det samme gjelder dersom den avdøde hadde rett til en oppsatt pensjon. Ellers skal den tjenestetiden den avdøde ville ha fått ved å fortsette i stillingen fram til aldersgrensen, legges til grunn. På samme måte fastsettes tjenestetiden dersom medlemmet dør innen tre måneder etter at han eller hun har fratrudd sin stilling, og i mellomtiden ikke har vært i annet arbeid.

Departementet gir forskrift om fastsetting av enke- eller enkemannspensjon etter bestemmelsen her.

§ 17 skal lyde:

Når den gjenlevende ektefellen er født før 1. juli 1950 og den avdøde ble medlem av pensjonsordningen første gang før 1. juli 2000, ytes det enke- og enkemannspensjon etter denne bestemmelsen. Det samme gjelder for enker etter en mannlig arbeidstaker med medlemskap i pensjonsordningen fra før 1. oktober 1976.

Full årlig enke- eller enkemannspensjon skal utgjøre 39,6 prosent av det pensjonsgrunnlaget som det avdøde

medlemmet hadde (bruttopenisjon). Bestemmelsene i § 16 andre og tredje ledd gjelder tilsvarende.

Pensjonen reduseres etter §§ 18 og 19 nedenfor. Dette gjelder likevel ikke for pensjon til enke etter en mannlig arbeidstaker med medlemskap i pensjonsordningen fra før 1. oktober 1976. Dersom begge reduksjonsbestemmelsene skal anvendes, reduseres pensjonen først etter § 18.

Departementet gir forskrift med nærmere bestemmelser om fastsetting av enke- eller enkemannspensjon.

Presidenten: Fremskrittspartiet har her varslet at de vil stemme imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes med 58 mot 12 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 12.49.27)

Videre var innstillet:

§ 18 skal lyde:

Dersom den gjenlevende ektefellen samtidig har rett til uføre- eller alderspensjon fra pensjonsordningen eller fra en annen tjenstepensjonsordning, skal enke- eller enkemannspensjonen fra pensjonsordningen ikke utbetales med større beløp enn at samlet pensjon svarer til 60 prosent av summen av vedkommendes egen pensjon og den pensjonen den avdøde var berettiget til som uførepensjonist etter full uførhet eller som alderspensjonist.

§ 19 skal lyde:

Dersom den gjenlevende ektefellen er yngre enn 70 år og har eller kan forventes å få arbeidsinntekt, reduseres pensjonen etter bestemmelsen her. Ytelse fra folketrygden som er nevnt i folketrygdloven § 17-8 tredje ledd er likestilt med arbeidsinntekt. Ved fastsetting av forventet inntekt legges det vekt på arbeidsmulighetene på hjemstedet og omstendigheter som framgår av folketrygdloven § 17-8.

Pensjonen skal ikke reduseres når den faktiske eller forventede inntekten på årsbasis er mindre enn halvparten av grunnbeløpet i folketrygden. Pensjonen reduseres med 40 prosent av inntekt over halvparten av grunnbeløpet. Har den gjenlevende ektefellen fylt 67 år, skal enke- eller enkemannspensjonen ikke avkortes med mindre pensjonisten faktisk har arbeidsinntekt. Skjer det en vesentlig endring i de forhold som har vært avgjørende for fastsettelsen av enke- eller enkemannspensjonen, kan saken prøves på nytt, og pensjonen endres eller falle bort.

Når spørsmål om overgangsstønning eller pensjon fra folketrygden til gjenlevende ektefelle er avgjort, skal pensjonen fra pensjonsordningen fastsettes etter den inntekten som er lagt til grunn i folketrygden.

§ 20 skal lyde:

Enke- eller enkemannspensjonen løper fra og med den måneden medlemmet dør, og til og med utgangen av må-

neden etter enkens eller enkemannens død. For en enke eller en enkemann etter en apoteker, løper enke- eller enkemannspensjonen likevel fra og med den måneden hvor apoteket overdras til en ny innehaver, med mindre styret innvilger pensjon fra et tidligere tidspunkt.

Løpende enke- eller enkemannspensjon faller bort hvis enken eller enkemannen gifter seg igjen. Blir hun eller han igjen enke eller enkemann, kan styret, om hennes eller hans økonomiske forhold gjør det rimelig, bevilge henne eller ham pensjon med inntil forskjellen mellom pensjonen etter denne loven og underhold eller pensjon som vedkommende er sikret gjennom senere ekteskap. Bestemmelsen i andre punktum gjelder tilsvarende dersom det nye ekteskapet blir oppløst ved skilsmisse.

§§ 21 og 22 oppheves.

§ 23 skal lyde:

Når et medlem dør, har gjenlevende barn rett til barnepensjon. Det samme gjelder når det er avsagt dom eller kjennelse for at medlemmet formodes å være død. Inntil dom eller kjennelse foreligger, kan pensjonsordningens styre innvilge hel eller delvis pensjon. For rett til oppsatt barnepensjon er det et vilkår at det avdøde medlemmet hadde en tjenestetid på minst tre år, se §§ 3 og 4.

Full årlig barnepensjon skal utgjøre 15 prosent av det pensjonsgrunnlaget som det avdøde medlemmet hadde (nettoppensjon).

Er den avdødes tjenestetid 30 år eller mer, ytes det full barnepensjon. Dersom den avdødes tjenestetid er mindre enn 30 år, ytes det redusert barnepensjon. Pensjonen skal da utgjøre så mange trettideler av full pensjon som den avdøde har tjenesteår. For beregning av oppsatt barnepensjon gjelder § 7 nr. 2 tilsvarende.

Dersom den avdøde mottok avtalefestet pensjon, alderspensjon eller en tidligere oppsatt alders- eller uførepensjon, legges den faktiske tjenestetiden den avdøde hadde til grunn ved beregning av pensjonen. Det samme gjelder dersom den avdøde hadde rett til en oppsatt pensjon. Ellers skal den tjenestetiden den avdøde ville ha fått ved å fortsette i stillingen fram til aldersgrensen legges til grunn.

Har barnet rett til barnepensjon fra Pensjonsordningen etter både moren og faren, får barnet pensjon etter hver av dem.

Pensjonen utbetales til utløpet av den måneden barnet fyller 20 år. Dør barnet tidligere, betales pensjonen til og med måneden etter døds måneden.

Pensjonsordningens styre kan gi barnepensjon til den avdødes stebarn og pleiebarn etter bestemmelsene i første til sjuende ledd.

Departementet gir forskrift om fastsetting av barnepensjon etter bestemmelsen her.

§ 24 oppheves.

§ 27 skal lyde:

Dersom et medlem har mottatt en ytelse etter denne loven i strid med redelighet og god tro, kan beløpet kre-

ves tilbakebetalt. Pensjonsordningen kan også kreve en ytelse tilbake når et medlem eller noen som har handlet på medlemmets vegne, uaktsomt har gitt feilaktige eller mangelfulle opplysninger. Det samme gjelder dersom utbetalingen skyldes feil fra Pensjonsordningens side og mottakeren burde ha forstått dette.

I andre tilfeller enn nevnt i første ledd kan det som er utbetalt for mye, kreves tilbake dersom særlige grunner gjør det rimelig. Ved vurderingen av om det foreligger særlige grunner, skal det legges vekt på blant annet hvor lang tid det er gått siden den feilaktige utbetalingen fant sted, og om vedkommende har innrettet seg i tillit til utbetalingen. Kravet om tilbakebetaling etter dette leddet er begrenset til det beløp som er i behold når vedkommende blir kjent med at utbetalingen var feilaktig.

Et beløp som blir krevd tilbake etter første eller andre ledd, kan enten dekkes ved trekk i framtidige ytelser eller inndrives etter bestemmelsene i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt. Slikt trekk avbryter foreldelsesfristen etter lov 18. mai 1979 nr. 18 om foreldelse av fordringer. Dersom feilutbetalingen har medført høyere utlignet skatt, herunder trygdeavgift, kan tilbakekrevingsbeløpet reduseres med den merskatten som skyldes feilutbetalingen.

§ 32 nr. 2 oppheves.

Någjeldende § 32 nr. 3 blir ny nr. 2.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Videre var innstillet:

IV

I lov 9. november 1956 nr. 1 om tillegg til lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse gjøres følgende endring:

§ 1 andre ledd skal lyde:

Tjenestetiden forhøyes på tilsvarende måte ved beregning av *uføre*-, *enke*-, *enkemanns*- og *barnepensjon*.

V

I lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser gjøres følgende endring:

§ 3 nytt tredje ledd skal lyde:

Enke-, *enkemanns*- og *barnepensjon* beregnet som *nettoyttelser* etter lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse §§ 33 og 38, er unntatt fra samordning etter loven her, bortsett fra bestemmelsene om samordning av *tjenestepensjoner* etter kapittel II. Det samme gjelder for tilsvarende *nettopensjoner* fra andre *tjenestepensjonsordninger*.

VI

I lov 21. mai 1982 nr. 25 om tillegg til lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse gjøres følgende endring:

§ 1 andre ledd skal lyde:

Tjenestetiden forhøyes på tilsvarende måte ved beregning av *uføre*-, *enke*-, *enkemanns*- og *barnepensjon*.

VII

Ikrafttredelse og overgangsregler

1. Lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse:
 - a) Kapittel 1 overskriften, §§ 3, 4, 17 første ledd, 20 første ledd bokstavene e og f og femte ledd, Kapittel 5 overskriften, §§ 21 A første ledd, 26, Kapittel 6 overskriften og §§ 27, 28, 28 a, 29, 30 og 31, 44 tredje, sjette, sjuende, åttende og niende ledd og 47: Endringene trer i kraft straks.
 - b) §§ 5 andre og fjerde ledd, 9, 10: Endringene trer i kraft fra den tiden Kongen bestemmer.
 - c) §§ 25 andre punktum og 32 til 38: Endringen trer i kraft fra den tiden Kongen bestemmer, og skal gjelde for nye pensjonstilfeller.
2. Lov 14. desember 1951 nr. 11 om pensjonsordning for statsråder:
 - a) §§ 1 andre punktum, 4 og 9: Endringene trer i kraft straks.
 - b) §§ 2 fjerde ledd andre punktum og 5: Endringene trer i kraft fra den tiden Kongen bestemmer, og skal gjelde for nye pensjonstilfeller.
3. Lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apoteketaten:
 - a) Kapittel I overskriften, §§ 2 a, 3 nr. 1 andre ledd, kapittel IV overskriften, §§ 10, 11, 12, 13, 14, 27 og 32 nr. 2: Endringene trer i kraft straks.
 - b) §§ 15 til 24: Endringene trer i kraft fra den tiden Kongen bestemmer, og skal gjelde for nye pensjonstilfeller.
4. Lov 9. november 1956 nr. 1 om tillegg til lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse: Endringen trer i kraft straks.
5. Lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser: Endringen trer i kraft fra den tiden Kongen bestemmer.
6. Lov 21. mai 1982 nr. 25 om tillegg til lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse: Endringen trer i kraft straks.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

S a k n r . 2

Referat

1. (68) Statsministerens kontor melder at
1. lov om endringer i veglov 21. juni 1963 nr. 23
(Besl. O. nr. 49 (1999-2000)) – er sanksjonert under
7. april 2000
Enst.: Vedlegges protokollen.

2. (69) Lov om endringer i lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere m.m. (Ot.prp. nr. 34 (1999-2000))
Enst.: Sendes familie-, kultur og administrasjonskomiteen.
3. (70) Lov om endring i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske mv. (generelle områdebegrensninger) (Ot.prp. nr. 33 (1999-2000))
4. (71) Lov om endring i lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skaldyr m.v. (Ot.prp. nr. 35 (1999-2000))
Enst.: Nr. 3 og 4 sendes næringskomiteen.

Møtet hevet kl. 12.50.
